

HLEDÁM DOMOV PRO ANEÁ½KU

StÁ™eda, 10 duben 2019

Tak tohle je asi dost prÁ™ivih... NÁ™sledujÁ™cÁ™ psanÁ™ od naÁ™eho drahÁ™ho kverulanta Pepy, jinak znÁ™mÁ™ho pod nickem "NÁ™CE", nelze brÁ™it na lehkou vÁ™ihu, i kdyÁ™¾ on se docela hrdinnÁ™ tvÁ™íÁ™. PÁ™eci jen uÁ™¾ nenÁ™- Á™¾Á™dnej puberÁ™Á™k, minule v jednom komentÁ™íÁ™i holedbal, Á™¾e nÁ™jakÁ™ ta devatenÁ™ctka by ho rozhodnÁ™ nerohodila (spÁ™Á™ on ji), tak jeho nÁ™sledujÁ™cÁ™ pÁ™sma naznaÁ™uje docela sluÁ™nÁ™½ problÁ™m. Jen Á™tÁ™te:

VÁ™dycky jsem mÁ™l jasno, Á™¾e Á™¾Á™dnÁ™i alergie, tedy ani koÁ™iÁ™Á™-, se mÁ™ netÁ™½kÁ™. TeÁ™ ale musÁ™m pÁ™™ehodnocovat. KoÁ™ku mÁ™im v bytÁ™ dva roky, z postele ji sice vyhÁ™inÁ™m, jenomÁ™¾e nejsem Á™asto doma, tak jÁ™-zabrÁ™nit nemÁ™ Á™¾u.

TeÁ™ najednou, uÁ™¾ pÁ™r tejdnÁ™, se probouzÁ™m s malejma straÁ™inÁ™ svÁ™divejma puhejÁ™™kama, nÁ™kdy za krkem, nÁ™kdy na ruce, na pravÁ™½, levÁ™½, jak kdy, ale uÁ™¾ pravidelnÁ™ dennÁ™ (noÁ™nÁ™), a Á™™ekl bych, Á™¾e poÁ™et narÁ™stÁ™. Do dvou hodin po vylezenÁ™ z pelech puhejÁ™™ky zmizej, dalÁ™Á™- noc se zase objevÁ™ jinde. UrÁ™itÁ™ nejsem nÁ™jak ouzkostlivÁ™ Á™istotnej, leÁ™ za prase se nepovaÁ™uju. PovleÁ™enÁ™- peru Á™asto, osobnÁ™- prÁ™dlo mÁ™nÁ™m den souÁ™asnÁ™ se sprchovÁ™inÁ™m ... a tak jsem se i s pomocÁ™- internetu pracoval aÁ™¾ k tÁ™mÁ™Á™™ jistotÁ™, Á™¾e pÁ™vodcem potÁ™Á™Á™- je ta moje koÁ™ka (nebyla pÁ™vodnÁ™ moje, jÁ™ byl jen "krÁ™tkodobÁ™½" hlÁ™daÁ™). ZatÁ™m se to jeÁ™itÁ™ dÁ™ jakÁ™¾ takÁ™¾ snÁ™st, je to spÁ™ nepÁ™Á™-jemnÁ™½, neÁ™¾ zdravÁ™-ohroÁ™ujÁ™cÁ™. Ale co bude dÁ™j?

Vzhledem k mÁ™½ odvÁ™kÁ™½ nenÁ™jvisti k jakémkoliv prÁ™íÁ™kÁ™m, rovnou odmÁ™-tÁ™im nÁ™jakÁ™½ svinstva polykat, takÁ™¾e nakonec zbejvÁ™ jen jedinÁ™i moÁ™¾nost - s koÁ™kou se rozlouÁ™it. V Á™¾Á™dnym pÁ™™Á™-padÁ™ ji ovÁ™jem nedÁ™im do nÁ™jakÁ™½ho Á™tulku, a najÁ™-t dobrou duÁ™i, kterÁ™ by se jÁ™-ujala, jevÁ™- se mi tÁ™mÁ™Á™™ nemoÁ™¾nÁ™½. Jen si Á™asto zanedÁ™ivÁ™im do blbcÁ™, kdyÁ™¾ jsem pÁ™™ed Á™asem odmÁ™-tl nabÁ™-dku jednÁ™ zdejÁ™íÁ™- kudlanÁ™Á™- dobrÁ™½ duÁ™je. TeÁ™ bych ji bral vÁ™jema deseti, ale dobrÁ™i duÁ™je uÁ™¾ se dÁ™jvno zaÁ™™-dila jinak.

"CtnÁ™i panna AneÁ™¾ka"

A tak se po Á™ase znovu ptÁ™im:

nevÁ™- nÁ™kdo o nÁ™kom,

kdo by Á™jestiletÁ™ ruskÁ™ modrÁ™
koÁ™ce poskytl zÁ™zemÁ™-?

PÁ™™edesÁ™-lÁ™im, Á™¾e by to nemÁ™lo bÁ™½t k malÁ™½m dÁ™tem a myslÁ™m, Á™¾e ani k jinÁ™½m, uÁ™¾ zabydlenÁ™½m, zvÁ™-Á™™atÁ™m. MoÁ™¾nÁ™ by si na spolubydlÁ™cÁ™-zvÁ™-Á™™e zvykla, ale to sotva mÁ™ Á™¾u zaruÁ™it.

NÁ™CE

